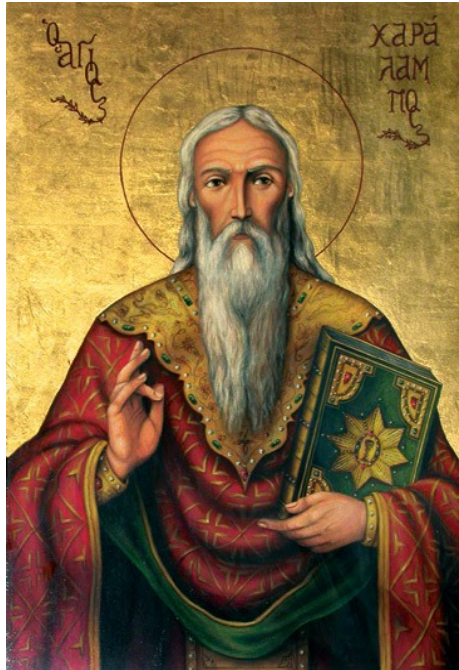

Ο Άγιος Χαράλαμπος και ένα σπουδαίο θαύμα του του Κωνσταντίνου Αθ. Οικονόμου δασκάλου

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ: Ο Άγιος Χαράλαμπος ήταν ιερέας στη Μαγνησία της Μ. Ασίας. Η ζωή του ήταν μία συνεχής υπηρεσία αφοσίωσης στο Χριστό και αγάπης προς τον πλησίον. Όταν το 198 ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Σεπτίμιος Σεβήρος εξαπέλυσε διωγμό κατά των Χριστιανών, ο έπαρχος Λουκιανός έφερε μπροστά του το Χαράλαμπο και τον απείλησε ότι θα τον βασάνιζε πολύ σκληρά, για να αρνηθεί το Χριστό. Ο γέροντας λευίτης χαμογελώντας απάντησε: «Εμείς οι χριστιανοί, ειμαστε εξοικειωμένοι με τους αγώνες και τους πολέμους. Όπως οι γενναίοι στρατιώτες δεν επιθυμούν τον ήσυχο θάνατο στο κρεβάτι, αλλά τον δοξασμένο της μάχης. Σε μένα υπάρχουν τα γηρατειά, αλλά να μάθετε καλά ότι στους δικούς μας αγώνες το παν είναι η ψυχή, η αποφασιστικότητα, η αυταπάρνηση. Αυτά δεν πέφτουν με την ηλικία, αλλά μένουν πάντοτε ανθηρά και νέα.». Εκνευρισμένος από τα λόγια αυτά ο έπαρχος, διατάζει και τον γδέρνουν ζωντανό. Αυτός, όμως, αντί να σπαράζει από τον πόνο, δοξολογούσε το Θεό για την αντοχή που του έδινε. Τότε πολλοί δήμιοι, που έβλεπαν αυτό το θαύμα, πίστεψαν στο Χριστό. Φοβισμένος ο έπαρχος τον άφησε ελεύθερο. Αργότερα ο ίδιος ο Σεβήρος, μη μπορώντας να τα βγάλει πέρα μαζί του, τον αποκεφάλισε μετά από νέα βασανιστήρια, σε ηλικία 113 ετών. Ένα από τα μεγαλύτερα θαύματα του Αγίου είναι το θαύμα στα Φιλιατρά Μεσσηνίας κατά τη γερμανική Κατοχή (1943).

Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ: Το 1943 το Γερμανικό Στρατηγείο της Τρίπολης διέταξε τον Γερμανό Διοικητή των Φιλιατρών, Κοντάου, για κάποιο σαμποτάζ που είχαν κάνει οι αντάρτες, να κάψουν τα Φιλιατρά, να σκοτώσουν τους πρόκριτους της πόλης και να συλλάβουνε 1.500 κατοίκους της για να τους στείλουν στη Γερμανία σε στρατόπεδα - κολαστήρια. Ο Κοντάου έδωσε με την σειρά του διαταγή στους στρατιώτες του να προχωρήσουν την επομένη στις 6.00 π.μ. στην εκτέλεσή της. Αυτό, το έμαθε ο ιερέας Θεόδωρος Κωτσάκης, από τα

Φιλιατρά, και προσπάθησε ανεπιτυχώς να μεσολαβήσει στους σκληρούς κατακτητές. Αποχωρώντας άπρακτος ο ιερέας από τη γερμανική διοίκηση, ειδοποίησε τους Φιλιατρινούς της Τρίπολης να προσευχηθούν τη νύκτα στον Άγιο Χαράλαμπο, πολιούχο Φιλιατρών, για να βάλει το χέρι του. Ο Άγιος, πραγματικά, παρουσιάστηκε την νύκτα στον Κοντάου που κοιμόταν. Ήταν μια φυσιογνωμία, γέροντας σεβάσμιος, μεγαλοπρεπής, ιεροφορεμένος, που δεν την είχε δει ποτέ στη ζωή του ο μάλλον άπιστος Γερμανός. Ο γέροντας του ζήτησε ήπια να μην εκτελέσει τη φρικτή εντολή. Εκείνος εντυπωσιασμένος από το όνειρο, ξύπνησε. Σε λίγο ξανακοιμήθηκε, χωρίς να έχει επηρεαστεί. Όμως ο Άγιος επανεμφανίστηκε λέγοντας τα ίδια λόγια προσθέτοντας ότι θα φρόντιζε να μην τιμωρηθεί ο ίδιος για την παρακοή. Ξαναξύπνησε και στο μυαλό του στριφογύριζαν τα λόγια που άκουσε. Αλλά ήταν αδύνατο να μην εκτελέσει την διαταγή, διότι θα τιμωρούνταν. Ξανακοιμήθηκε. Τότε, για τρίτη φορά, ο Άγιος του είπε: *“Σου είπα να μην φοβηθής. Εγώ θα φροντίσω και δεν θα τιμωρηθής. Θα φυλάζω εσένα και όλους τους άνδρες σου και θα γυρίσετε στα σπίτια σας, χωρίς να πάθει κανένας τίποτε.”* Στην αρχή θέλησε να αρνηθεί την εντολή του Αγίου, αλλά τελικά λύγισε, διότι εν συνεχεία τη νύκτα εκείνη, ο Γερμανός αξιωματικός, κατά τα λεγόμενά του, άκουσε στον ύπνο του κλάματα, από βασανιζόμενους ανθρώπους στην αυλή του. Ύστερα πλησίαζαν ζωντανές μορφές, που έμοιαζαν γυναίκες, που κτυπούσαν τα στήθη από δυστυχία. Θρηνούσαν και καταριόντουσαν για την σφαγή των παιδιών τους που αναμενόταν. Όλες αυτές οι φωνές γίναν σύννεφο και ανέβαιναν προς τον ουρανό. Έβλεπε ακόμη ο Γερμανός σκοτεινά σύννεφα, που έβγαιναν από το δωμάτιό του και ανέβαιναν σκιάζοντας τον ήλιο και σκοτεινιάζοντας τα πρόσωπα των στρατιωτών του. Άλλοι απ' αυτούς τρώμαζαν και άλλοι ζητούσαν βοήθειαν, κάνοντας τον Σταυρό τους. Ξύπνησε έντρομος. Πήγε να μιλήσει, αλλά έμενε ενεδός βλέποντας ακόμη την άγια μορφή, το γέροντα του ονείρου του που είχε μορφή Αγίου της Ορθοδοξίας. Όταν συνήλθε, άρχισε να σκέφτεται το κακό, που επρόκειτο να γίνει. Οι σκέψεις αυτές τον αναστάτωσαν. Αλλά το “καθήκον” του ως αξιωματικού του Χίτλερ τον .. καλούσε να κάνει την αποτρόπαια πράξη. Ξανάκλεισε τα μάτια. Και ο Άγιος Χαράλαμπος, εμφανίστηκε ξανά απειλητικός. Με φωνή δυνατή και επιτακτική του είπε: *“Πρόσεξε! Η πόλη δεν θα καεί και οι κάτοικοι δεν θα συλληφθούν. Είναι αθώοι. Το ακούς;”* Τότε σηκώθηκε και χαράματα τηλεφώνησε στον προϊστάμενό του στην Τρίπολη. Άρχισε να του μιλάει με τρεμάμενη φωνή, αλλά και ο στρατιωτικός διοικητής Πελοποννήσου δεν πήγαινε πίσω. Άνοιγε το στόμα του και έβγαιναν άναρθρες κραυγές. Ήθελε να αγριέψει για να εκτελεστεί η διαταγή, αλλά δεν μπορούσε. Η αιτία ήταν η ίδια. Και αυτός είχε δει στο όνειρό του τον Άγιο Χαράλαμπο όπως του τον περιέγραψε στο τηλέφωνο και ο αξιωματικός του. Τελικά τού ανακοίνωσε: *«Γράψτε. Αναστέλλω την καταστροφήν της πόλεως. Έλθετε αμέσως ενώπιόν μου αύριον μεσημβρία».* Ξημερώνοντας ανακοινώθηκε η ανάκληση της απόφασης των Γερμανών. Οι κάτοικοι των Φιλιατρών ξεχύθηκαν χαρούμενοι στα καφενεία, στην πλατεία, στους δρόμους, ώσπου αντιλήφθηκαν μια ομάδα Γερμανών που είχαν στη μέση τον αξιωματικό τους Κοντάου και δυο Ορθοδόξους ιερείς, να περνούν και να κατευθύνονται από τη μια Εκκλησία της πόλης στην άλλη. Ο αξιωματικός έψαχνε να βρει την εικόνα του Αγίου, που είδε. Όταν του ανοίξαν την πόρτα του Ναού της Παναγίας, αναγνώρισε την εικόνα του Αγίου Χαράλαμπος, που είδε στον ύπνο του.

Η φωνή του κόπηκε. Ντράπηκε. Σκέπασε με τα χέρια του το πρόσωπό του. Σε λίγο τα κατέβασε. Έκανε το Σταυρό του. Είπε μερικές προσευχές στη γλώσσα του. Ρώτησε εν συνεχεία τους ιερείς να του πούνε ποιος ήταν ο γέροντας της εικόνας. Του διηγήθηκαν, πως είναι ο θαυματουργός Άγιος Χαράλαμπος που υπέστη πολλά μαρτύρια για το Χριστό. Η ευγνωμοσύνη των Φιλιατρινών στον Άγιο δεν περιγραφόταν. Δοξάζαν το Θεό και ευχαριστούσαν τον Άγιο για το θαύμα του. Ο Γερμανός αξιωματικός και όλοι οι άνδρες της φρουράς εκείνης επέστρεψαν, όταν τελείωσε ο πόλεμος, στη Γερμανία, αλώβητοι. Ο αξιωματικός διατήρησε ζωηρή την μνήμη του θαύματος ευγνωμονώντας τον Άγιο. Έπειτα από λίγα χρόνια, ξεκίνησε με την γυναίκα του από την Γερμανία για τα Φιλιατρά. Δεν πρόλαβε όμως την γιορτή του Αγίου, διότι έφτασε στις 11 Φεβρουαρίου. Όταν όμως τον είδανε οι Φιλιατρινοί, χάρηκαν και ξαναγιορτάσαν. Ψάλλαν δοξολογία και του κάνανε υποδοχές, παραθέττοντάς του εορταστικό τραπέζι. Πολλές φορές ο Κοντάου με την γυναίκα του, τα παιδιά του και άλλους πατριώτες του πήγαινε στις 10 Φεβρουαρίου στα Φιλιατρά και προσευχόταν με πίστι στον Άγιο. Στην καρδιά του άνθισε η Ορθοδοξία.

Κοντάκιον. Ήχος δ'. Ως φωστήρ ανέτειλας, εκ της εώας, και πιστούς εφώτισας, ταις των θαυμάτων σου βολαίς, Ιερομάρτυς Χαράλαμπες. Όθεν τιμώμεν, την Θείαν σου άθλησιν.

kao@in.gr www.scribd.com/oikonomoukon